

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Origenis animi magnitudine, qua seipsum castruit. Cap. VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

Matth. 19

Per idem tempus Origenes, dum scholæ Alexandrinæ, quam diximus, præerat, facinus quoddam admittit: quod quidem licet ex animo rudi, & iuuenili videretur esse profectum, fidei tamen & castimonie specimen maximum dabat. Iſtam enim Euangelii ſententiam (ſunt eunuchi qui ſe ipſos propter regnum cælorum caſtrauerunt) aliquanto vt fert ætas adoleſcentiæ, ſimplicius interpretatus, partim quòd Seruatoris vocem ſe penitus implere oportere putauit: partim quòd cum ætate valde adoleſcens eſſet, & non cum viris modo, ſed cum mulieribus etiam ſermones de rebus diuinis & cœleſtibus conferret, omnem turpis calumniæ & obreſtationis anſam infidelibus proſus adimere voluit, dictam Seruatoris ſententiam ex occulto (facinus nanque maximam partem neceſſariorum ſuorum celare cogitat) exequi re ipſa aggreſſus eſt. Cæterum tale facinus ab eo, quantumuis cupiente occultari non poterat. Quocirca Demetrius, qui ibidem rexit eccleſiam, de eo poſt certior factus, tamen incredibilem animi propenſionem & ingenuitatem fidei amplexatus, eum illico conſidere ac bono animo eſſe iubet: & maiore cura ac ſtudio in munus, fidei principia inſtituendi incumbere hortatur impellitque. Ac tum quidem Demetrius, eo animo fuit & ſententia. verum non longo temporis ſpatio poſt, idem cum Orogenem proſpere & feliciter rem gerentem & magno ſplendore, famæque celebritate apud omnes prædicatum animaduerteret, ardore quodam annulationis (vt eſt captus hominū) incenſus, apud episcopos totius orbis eum, tanquam abſurdiſſimi facinoris reum, per literas notare tentabat. Et quoniam Cheoctiſtus Cæſareę episcopus, & Alexander Hyeroſolymorum, ſpectati in primis & præſtantes præ cæteris paleſtinæ episcopis, ampliſſima dignitate, & ſummo honoris: gradu, Origenem dignum arbitrati, manus illi, vt præſbyterio ſingeretur, impoſuerant, idcirco Demetrius, ſimulatq; Origenes ad tam magnam gloriæ claritatem proceſſerat, atque
adeo

adeo apud omnes homines vbique gentium, non obscu-
rum virtutis & sapientiæ nomen decusque obtinuerat,
cum nulla alia criminatio contra Oreginem ipsi suppe-
teret, facti illius, quod incunte ætate consciuisset, calum-
niam, tanquam grauem ignominia notam ei obiecit: et
eosque simul, qui illum præbyterum creauissent, crimi-
nibus inuoluere conatus est. Ista quidē gesta sunt paulo
post tempora, quæ modo persequimur. Origenes autem
iam tum Alexandria illud docendi munus in omnes,
qui aduentabant, nulla habita personarum ratione, no-
cte dieq; sedulo est executus: & partim diuinis sacri elo-
quii studiis, partim illis, qui ea de re ad ipsum discendi
gratia accedebant, attentissime omne otium suum im-
pertit.

De miraculis Narcissi. CAPVT. VIII.

Vbi Seuerus imperium ad annos decem & octo ad-
ministrauerat, Antoninus eius filius, ad eum hono-
rem euehitur. Eodem tempore vnus ex eorum nu-
mero, qui in ea turbulenta persecutionis tempestate
se fortes & inuictos præstitissent, & post certamina pro
fidei confessione suscepta, essent integri & incolūmes
diuina prouidentia seruati, nomine Alexander (quem
modo episcopum ecclesiæ Hierosolomitanae fuisse mon-
strauimus) propterea quod confessione fidei Christia-
næ temporibus persecutionis nobilitatus erat, episcopatu,
quem dixi, cum adhuc Narcissus, qui eum in eo officio
anteibat, superstes esset, dignatus fuit. Præter multas a-
lias admirabiles res gestas, quas, qui ex ea ecclesia sunt,
ex sermone ac traditione fratrum gradatim & ordine
succeedentium de Narcisso narrant, hoc præterea miracu-
lum ab eo editum referunt. In magna & solempni pascha-
tis vigilia, oleum diaconis & ministris ecclesiæ defuisse
perhibent. Vnde cum vniuersam multitudinem grauis
quædam ægritudo & demissio animi occuparet, Nar-
cissum ferunt his, qui luminaria apparabant, præcepisse,
vt aquam ex puteo quodam, qui erat in proximo, hau-
rissent, & ad ipsum adferrent. Quo absq; mora peracto,
eum super aqua orantem: mandasseq; vt cum vera & con-
stanti